

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltelek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor
 Fél évre 4 kor
 Negyed évre 2 kor
 Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

NYILTELTÉRE 50 FILLÉR.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felolószerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfajdosító:
STRAUSZ SÁNDOR.

Szent Imre emlékezete.

Kegyeletes érzület hatja át egész valónkat, amikor a mai napon Szent Imre emlékeztének egynéhány percet szentelünk.

Olyan időre tekintünk vissza, amikor a magyar faj körében a keresztény vallás gyökeret kezdett verni. Abba a korba, amikor Szent István király az ő végtelen bölcs intézkedéseivel Magyarország alkotmányának s az ország függetlenségének, magyar jellegének az alapjait lerakta.

Mi lett volna magyar hazánkból, ha Szent-István nem a katolikus hitet választja magyar népének vallásul. A római kúriával szemben meg tudta védeni az ország önállóságát; de nem lett volna erre képes a bizánci udvarral szemben.

Kétségtelenül a görög és utóbb a szláv befolyás alá kerültünk volna, ha a középkori szokás szerint István királyunk a görög császártól eszközli ki a koronát s azzal koronáztatja meg magát az ország királyává!

A magyar nemzet okosan és szépen illeszkedett bele ebbe a keretbe. Felvértezte magát a keresztény vallás páncéljával. Ha kezdetben akadtak is szilaj sziltyák, kik inkább hatalmi okok miatt s féltékenységből, mintsem vallási meggyőződésből ragadtak fegyvert István ellen: utóbb az egész magyar nemzet kivétel nélkül alkalmazkodott az új vallás szelleméhez.

Felépült a keresztény magyar állam s ezzel polgárjogot vívtunk ki magunknak

idegen népek között — Európa kellő közepében!

Szent-István frank mintára modern államot teremtett Magyarországból. S hogy jól alapozta meg összes nemzeti intézményeinket, bizonyosága az évezred, mely ezen az alapon felépült. Hiába rázták meg a viharok az ország fáját: szilárdan megállt az minden körülmények között. Hiábavaló volt ellenségeink adáz gyűlölete. Hiába tetek kísérletet az ország leigázására. Vértünet ontottuk, de jogainkat még sem engedjük. Most is itt állunk azokkal a határokkal, melyek Szent-István korában szegtek be a magyar birodalmat: mert legszebb erényeink a hazaszeretet s az Istenben való rendületlen bizodalunk volt!

Ezt a magot Szent-István vetette el szíveinkben. Első hajtása pedig fia, Szent-Imre, volt: a magyar ifjúság védőszentje, a magyar ifjúság égi pártfogója.

Az idén van 900 éve annak, hogy Szent-Imre először látta meg a napvilágot. Az idén ünnepeljük születésének 900-ik évfordulóját.

Mennyi reményt fűzött Szent-István az újszülötthez! S mennyit a nemzet! Mint a király elsőszülött fia ő lett volna hivatva királyi atyját a trónon felváltani. Imre hercegnek kellett volna az eszméket megvalósítania, melyeket szent atyja elvetett.

De az isteni Gondviselés másként akarta. Hiábavaló volt Szent-Istvánnak minden reménysége a fiuban, kiből a legjelesebb fér-

fiak közreműködésével méltó utódot akart nevelni: az Égmegirigyelte őt tőle és a nemzetől s kora ifjúságában elszoitotta az élők sorából.

Hogy mekkora csapás volt ez a magyar nemzetre, mérlegelhetjük, ha elgondoljuk, hogy Imre herceg Magyarország első királyának egyetlen fia volt. Mennyire más fordulatot vettek volna Magyarország eseményei, ha Imre herceg Istvánnak utódja lehetett volna! Nem bennitják az Árpádok uralmát a folytonos trónvillongások. Nem érvényesült volna ennek következtében évtizedeken át a görög és német befolyás, melyek viszonyainkat határozatlan korrumpálták. Nem estünk volna áldozatul a tatárjárásnak. S gazdagabban hajthatott volna ki az Árpádok családfája: nem jutottunk volna alig három század alatt idegen uralkodók s nemzetek különféle érdekszférába.

Mennyire másként alakult volna nemzetünk története!

De hát erről szegény Imre herceg nem tehetett. Őt nem földi életre rendelte a sors. S ebben van életének s nemzetének a tragikum. S talán éppen innen van a nagy kegyelet is, mellyel nemzete s különösen annak katolikus ifjúsága iránta viseltetik.

Sokan Szent-Imrét balúl itélik meg. Olyannak képzelik, aki nem is erre a földi életre készült s aki az országos ügyek vezetésétől visszahúzódott, hogy annál inkább az égieknek s lelkieknak élhessen.

Ez azonban az egykori feljegyzések szerint

TÁRCA.

A zárt-levelezőlap.

Irta: HALLER JENŐ.

A bundáról, téli ködménről bizonyosan János evangelista is említést tehetett írásaiban; mert az a mondás, hogy a bunda színéről teletszaka melegít, nyaratszaka meg a visszajáról hűsít: — talán a legavéttabb lőcsei kalendáriumnál, de, sőt még a keserű enlevében fetrengő öreg földnél is vénebb.

Tudton-tudhatta ezt Kárász Jeromos, a községbeli nyugalmazott tanácsos is, aki épp most szándékozik áthágni a posta küszöbét s aki most, kánikula derekán is bundában, téli bekecsben jár.

Kocogtatni nem kell, mert Márton, a postakocsis, tárt ajtónál, nyitott ablakoknál söpör. Söpri az irszobát.

Jeromos uram csak kigyóformán suhant be. — Szöröncsés jó röggelt! Egészségére az éccakai nyugodalom! köszönt a kocsisra nyájasan.

Amaz duruzsolva, mogorván vissza: — Hasonlóképpen! . . . No, mi lösz? — Hát, . . . izej, . . . firtat az öbliben. Kárász uram, majd meg a melledző zsebében, . . . izej le-vel érányában gyüttem . . .

— Beszéljön kend világosabban . . . Azt akari, hogy én irgyam mög? Akkó későn ébredt föl.

— Hát iryoy ippenleg nem muszáj, métt azt elvégya a kalmár is, halom ha anna egy respondeckártyát . . .

— Akkó mög korányosan ébredt föl kend.

— Métt?
 — Mer még nincs nyóc óra.
 — 10 pöre a híjja.
 — Ippog az a baj! Állon kend arrébb!
 — Azt löhet, szabadon. — Csönd.
 — Aztán minek ko az a kártya?
 — Hát annak, hogy életömbé tennap kap-tam elsőbe levelet. A Juli cselédömnek gyütt. Aszondi a zirás 'kisasszonynak.'

— A kedvese irta?
 — Hát nem az, halom a varrómasinás-vitéz kütte, hogy aszondi, kee jómódú, jóravaló gazda-embör, mög így, meg úgy . . . Hogy aszongya: nyöl a lánya, sok az apró cselédöm . . .

— Hát sok!
 — Sok.
 — Hogy aszongya vögyek masinát.
 — Hát vösz?
 — Nem vöszök. Pógár vót mindön szörze-töm, hát ne lögyön a gyerököm kisasszony

— Igaza van. Én is aszondom.
 — Pedig szépön irgya. Nem gorombányos, mint a zur má szok lönni. Módosan raktya a bötüket, akár a mestör ür, vagy a szűjő a veté-lőt. A zadöntés gorombásabb, ámbár iszen nem igen vót részem benne. Odahaza van a cédula a láda fenekin, a pöntölök közt. Szép, öreg, hasas bötük vannak benne, akár a gyerökök irkáján. Halom nem kö. Nem szödő rá nimöt.

Mire a végére ért a hosszú mondókanak, azonban Márton is megkeritette a kulcsot a posta-mestertől.

Márton rá illesztette a fiókzárta a kulcsot és leült a kopott, kidülöt bélti, kunkorodó szörrel jól-rosszúl fedett székre.

— Hát most ki vele! Mi kö?
 — Má mondtam. Respodencártya.
 — Millen? Zöd, vagy sárga?
 — Akire több fér.
 — Ett van, la. Ezt úgy híjják zárt kártya. 10 filléres. Öt krajczos.
 — Öleg derága, a nyavalla ütte vóna föl a csinálóját.

— Mógéri. Sok tér rá.
 — Árkusra több fér.
 — Hát irgyon arra. Vaj lepedőre!
 — Nem irok én ögyikre se.

— Hát akkó csinállon kend bolondot a kee csörgös körmü, repedt sarku nebozargyábul.
 — Mögbocsásson, ha rosszúl mondtam. Hát csak ide vele. Itt a garas.

— Az atyafi kezébe veszi a lapot és forgatja.
 — Aztán métt híjják eztet zártkártyának?
 — Azétt, mör nyitval van. Hát nem láti?
 — Látni látom, halom mégis bolond a nimöt. Ha zárt, akkó lögyön zárt. Egyébiránt nem is hasznavehető ez a cédula.

— Na? Métt?
 — Métt nem löhet lecsukni. Elromlott a zárgya. Nyílik, ha nyitom, de nem csukódik, ha zárom.

— Hát én mögmutasztom, hogy be löhet csukni. Adja kee ide.
 — Itt van! Szabadon!
 — No, nézze kee! A peremít mögnyálazom. Ahun van. Láttya?
 — Most aztán benyomom, osztannég má zárva van a kártya. Érti?
 — Ezt má értöm, a nyavalla ütte vóna föl. Fürcsa!

másképp van. Igaz, hogy vallásos nevelésben részesült s hogy ez a nevelés Szent-Gellért intenciói szerint, a hitélet első megnyilvánulásában, szigorúbb vallásosságban nyilatkozott meg; de azért Hartvik győri püspök feljegyzései szerint a gondos apa másra is tekintettel volt: fiát arra is nevelte, hogy az ország kormányzására alkalmas legyen.

Ebben a feltevésben megerősítenek az **Intelmek** is, melyeket István király Imre herceghez, a szerető apa egyetlen fiához intézett.

Ez intelmekből kiinduló hazafias nevelés alapján lett Imre herceg eszményképe a magyar ifjúságnak a hazaszeretet, a családi erények és a vallásosság terén.

Ha Szent-Imre nem harcolt is a hazáért a csaták mezején; ha gyenge szervezete és gyermekora miatt nem is onthatta vért apja oldalán nemzeteért: azért teljesítette a hazaszeretet kötelességét azzal, hogy ifjú szívében a családi erényeket ápolta. Oly erényekben töltte el gyermek-ifjú éveit, melyek a fiatalságnak mindenkor példányképpül szolgálhatnak.

Ha igaz — s ki tagadná — hogy minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs: akkor a tiszta erkölcsön alapuló nemes élet kétségbevonhatatlanul javára, boldogulására válik a családnak s ez úton a hazának.

Ez a hazaszeretet egyik legdicsőségesebb oltára.

És Szent-Imre ép ebben volt nagy és dicső.

De Szent-Imrét magyarsága mellett mélyes vallásos érzülete is tette igazán nagygyá.

Hogy szívében — lelkében a vallásosságát ápolta s életét a vallásos igazságaihoz szabta: lett Szent-Imre a magyar nemzet ifjúságának eszményképe.

Nevelése tehát nem volt elhibázott.

S ha mint fejedelem nem is szolgálhatta nemzetének ügyét, erényeivel szerzett elévülhetetlen érdemeket. Ha királyi palástot, koronát nem is viselhetett de felékesítette magát a lélek összes szépségeivel. Pédányképpül lebeg életének tisztaságával, vallásosságával nemzetének ifjúsága előtt.

— Most má el löhet mőnni.
— Hát mőg is töszöm. Köszönöm a hozzávaló szívességit.
— Nincs mit.
— Mindön jókat!
— Istenek ajállom.
Elkezelték, de Jeromos uram a kapúból visszakiáltott.
— Itt löszök án üstöllést.
— Azt löhet!

Alig lépett ki az ajtón, a kocsis vigyorogva nyult le a csizmaszárhoz s annak rejtelmes homályából egy butykost emelt ki.

Néhányat kortyintott belőle. De még a mosolygás dertjét föl se szivta a hivatalos arcukat marcona borólata, mikor már visszatért a szomszéd.

Jött nagyloholva, öles léptekkel mérve az útcát.

Még az udvarról kiáltotta.

— Ugye mondtam, hogy nem jó.
Olyan lelkendezve zsinatolt, mintha valami szörnyű örömhírrrel jönné.

— No mi az má mögen? ripakodott rá Márton és szigorúan összekapta bozontos szombódiú szeméit.

— Hát csak az, hogy a levelet visszahoztam.

— Aztán métt?
— Métt nem nyilik. Se nyilik, se záródik.

Kutya van a kertbe.

— Löhet, hogy a kend két lábán van az a kutya.

— Ha a kendére néznék... Pusmogta halkán a tanácsos.

— Hát ki mondta, hogy nem jó?

Legyen is eszményképe a magyar ifjúságnak mindenkor. S akkor a mai jubileum a magyar ifjúság lelkivilágának kohója lesz. Megtisztítója gondolkozásának ideális, lelkesítő, erkölcsiszta irányban.

Az ilyen magyar ifjúság lesz az igaz ifjú magyarság: a hitében, reményében, munkakedvében megifjodott Magyarország.

E nagy reményeink zászlaján Szent-Imre képe ragyog. S ez a zászlót a nemzeti boldogulás útjain Szent-Imre nyomában a fegyelmezett, tiszta s küzdelmes ifjúság viszi.

Járjon vele szerencsésen a hadak útján!
Higyen, éljen, dolgozzék, küzdjön, győzzön!

A város tanácsterméből.

Csáktornya képviselőtestülete f. hó 31-én gyűlést tartott Petrics Ignác városbíró elnökele alatt. A tárgysorozat első pontja a gyakorlóter kérdéseinek megoldása volt. — Ebben a tárgyban a bíró elnökele alatt Pruszálz Alajos, Pátkai Jákó, Hirschmann Leó, Ivacsics Ignác városi képviselők-ből álló küldöttség menesztett, hogy az eddigi belicai gyakorlóteret a jelenlegi tulajdonostól mérsékelt áron megvásárolják. Határozathozatalra dec. 2-ika tűzetik ki közgyűlési határidőül. — A postabérház építkezése tárgyában a pécsi igazgatóság megkeresésére elhatározta a képviselőtestület, hogy korábbi ajánlatát most is állja s hogy a városház telkét kész a magy. kir. államkincstárnak 20000 koronáért eladni. Az új postaépület felépítéséig a posta- és távirdahivatal a jelenlegi bérhelyiségben maradna a jelenlegi feltételek mellett. Amennyiben pedig a kiasztár a telket említett összegért megvenni hajlandó nem volna, úgy a képviselőtestület megvételle ajánlja az Erzbettér és a Hunyadi-utca sarkán fekvő Dörner-féle telket 6500 K beszerzési áron. — A Kántor Bernát által a Széchenyi utcából nyitott új utcára vonatkozólag, már korábban hozott határozatához mérten az utca megnyitását határozatilag kimondotta. A soproni m. kir. határszéli rendőri kapi-

— A zsidó.
— Hát az jobban tudí, mint én?
— Tudja a tavali borgyúfark, ki ért hozzája jobban?
— Hát akkó mit papol itt kee?
— Azt, amit hallottam.
— Hát mit hallott?
— Azt, amit mondtam.
— Hát mit mondtott?
— Azt, amit kend ügyis tud.
— Halla, ne mőkázson itt kee, mert ez hivatal? Érti?
Jeromos uram erre a szóra meghökkenet.
Hopp! a hivatal — az nagy szó.
Alább adta.
— Hát kéröm alássan, segéllön rajtam.
— Mivel?
— Aggyon másikat!
— Sárgát?
— Azt. Ha nem jó a zöd, talán jobb lössz a sárga. Mit kóstál?
— Az csak félannyt. 5 fillért.
— Foggya kee le annak a zödnek az árából.
— Az a kendé. Maradjon is a kendé.
— Nyavallákat az enyim. Én vőttem, de kend viszi le. Tudom én jó, hogy mindön levél kendnek a zsáktyába mögy.
— Az igaz.
— Vőgye mög ezt is. Áldja mög az Isten!
Ocsón adom.
— Nem vagyok én vándliéros... Vőszí, vagy nem?
— Vőszöm hát. Csak aggya ide. Mi az ára?
— Harmadfél krajcár.
— De drága! Drágább, mint a — zömle.

tánság csáktornyai kirendeltségének bérleti szerződését a tűzoltó-egylet helyiségeire vonatkozólag felévre meghoszaabította. — Az el. isk. új gondnokságba hét tagot választott — Özv. Garnier Jánosné szül. Váradí Hermin okl. szülésznöknek a letelepülési jogot megadta. — Bednyacs György illetőségét Csáktornyan megtagadta. — Az Adria m. kir. teng. haj. részv. társ. kérésére elhatározta a képviselőtestület, hogy a társaságnak építkezési célokra a pezsgőgyár mellett fekvő közs. ingatlanából 800 □-ölet 2 koronával hajlandó eladni, vagy pedig részére a Barakka-féle telket évi 400 K haszonbérért bérbeadni.

K Ü L Ö N F É L É K.

— **Kir. közjegyzőség.** Az elhunyt Ziegler Kálmán helyébe kinevezett új kir. közjegyző, Balla Emil dr. megkezdte működését. A kir. közjegyző f. hó 1-én vette át hivatala vezetését.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Zrínyi Károly csáktornyai áll. tanítóképző-intézet tanárt a csáktornyai áll. tanítóképző-intézethez igazgatóvá nevezte ki.

— **Katonai előléptetések.** A helybeli ulánus ezred tisztikarában a Rend. Közlöny szerint a következő előléptetések történtek: Dreger Arthur századost őrnaggyá, Gänger Jenő dr. másodosztályu ezredorvost, első osztályu ezredorvosá, Kaufmann József tiszthelyettes — hadnaggyá nevezték ki.

— **Házasságok.** Gyarmati József, alsó-domborui közs. tanító október hó 28-án délelőtt 11 órakor vezette oltárhoz Alszeghy Ilonka kisasszonyt, alsó-domborui községi tanítónőt, Alszeghy Alajos helybeli nyug. polg. isk. tanár kedves leányát — ahelybeli r. kath. templomban. Az esketési szertartást Varga Wolfgang hittanár végezte. Násznapok voltak: Polyák Mátyas áll. isk. igazgató-tanító és Alszeghy Viktor máv. mérnök.

— Killy Nándor okl. tanító okt. hó 29-én esküdött Körmenten örök hűséget Szilágyi Titusz körmendi máv. felügyelő leányának, Teruskának.

— De ócsóbb, mint a kee — esze.
— Tudja, mit mondok én erre?
— Tudja a féckes kőrság!
— Hát csak azt, hogy ízej... Ha én számar vagyok, kend mög okos, mondja mög kee, mi a különbség kend, mög a róka koma közt?
— Tudja a fene! Nem töröm azon az eszömét.
— Hát én mögmondom. Semmi ögyéb, mint az, hogy a róka komázik, kend mög sokszó — rókázik.

A kocsist szíven találta ez a lefőzés. Vissza akarta adni a tromfot. De előbb megvakarta a füle botját, mintha attól kérne tanácsot.

Végre köhintett egyet.

— Hát mondja mög kee... Kee szok halászni, evezgetni ugye?

— Szokok.

— Hát tudja-e, mikő legnagyobb számár az evezős embör?

— Ne tudom.

— Hát én tudom. Akkó, mikő evezőt fog, osztannég a markát a pök, nem a — vízbe.

Jeromos uram szótlanul kapta föl a levelezőlapot és elpiltikelt. Mikor aztán senki se látta, visszasomfordált és a gyűjtőszekrénybe ejtette a megcimezetlen levelezőlapot, az elrontottat.

Aztán csodálatos jökedv ereszkedett rá mikor elgondolta félig hangosan:

— No, te ramaty embör, evvel eksztrán szaladható ki a zállomásra, pedig — sömni nincs rajta. Majd ősz a mérög... És boldogan sietett el

— **A halottak emlékezete.** A holtak birodalma megélnékül. A sírok között honoló halotti csendet egy napon megint megzavarta a száz meg száz látogató. A halottak napja a kapocs szimbolizálása az élők és holtak között. Ez a kegyelet a holtak iránt mult pénteken is nagymértékben megnyilatkozott, amikor a koszorúk özöne borította a csöndesen nyugvók hantjait s az Ég milliárdjaival bírókra kelt a sok ezer gyertyalángocska, amelyekkel kegyeletöket a holtak iránt az élők leróják. A sírjárás egész nap tartott. Megjelentek a többek közül testületileg a tanítóképző-intézet növendékei is, hogy elhunyt igazgatójuk, Bárány Ignác és tanáruk, Bányai Árpád sírjánál egy-egy gyászadt énekeljenek s a sírokat megkoszorúzzák. Eltemetett volt iskolatársaikról is megemlékeztek. — Még 10 óraker is népes volt a temető dombja. Csak, amikor a gyertyácskák teljesen elégték, indult a népraj hazafelé. Sötétség borult újból a holtak birodalmára s mi sem zavarta többé az elhunytak nyugalmát.

— **Új gondnoksági tagok.** A csáktornyai m. kir. állami fiú- és leányiskola gondnokságába az új népoktatási törvény szerint a városi képviselőtestületből Antonovics József, Benedikt Béla, Löbl Rezső, Hajas József, Fink Ferenc, Dénes Béla, Pecsnor Ottó tagokat választották meg. A tanítótestületet Mencsey Károly áll. néptanító képviseli.

— **Helyettesítés.** Viasz Nándor csáktornyai járási m. kir. állatorvos betegsége folytán, betegsége tartamára a vármegye főispánja Fürst Sándor nagykanizsai járási m. kir. állatorvost helyettesítésre kirendelte.

— **A Szent-Imre jubileum.** A magyar kath. tanuló-ifjúság, a budapesti Szt-Imre kör kezdeményezéséből, a jelen év folyamán, Szent-Imre első kir. herceg születése 900-dos évfordulójának megünneplésére készül. Az ünnepély országos méreteket ölt s ezert Csáktornynán a tanítóképző-intézet kath. ifjúsága is megünnepli. Az ünnepély elsőrésze f. hó 5-én tartatik meg ünnepélyes istentisztelettel. A másik része intézeti ünnepélyből áll, mely a rá következő vasárnapon d. e. 9 óraker folyik le az intézet dísztermében. Az ünnepély műsora: Himnusz; éneklés az ifjúsági énekkar. Jubileumaink (prológus); irta Hortobágyi József, szavalja Mészáros Károly III. éves növ. Ünnepi beszéd; mondja Polány János IV. éves növ. Szent-Imre sírja (melodráma); irta Szepesy Demény, szavalja Lázár Károly IV. éves növ., zongorán kíséri Nagy Dénes IV. éves növ. Szent-Imre ünnepén; irta Szemlér Ferenc, szavalja Borossay Béla IV. éves növ. Szent-Imre herceg . . . éneklés az ifjúság énekkara. Az ünnepély nyilvános.

— **Harc a civilek és katonák között.** Az új bor torrásban van; kitör az emberekből a virtuskodás is. Zalaújvár is színhelye volt mult vasárnap egy parázs csetepatének, mely egy ulánus súlyos megbesülésével végződött. Összetűztek az éj leple alatt a kocsmában s Babok Imre közkatónát félholtra verve hozták be Csáktornyára, a kasszárnyába. Babokot fejsz és hátán sebesítették meg. Életveszélyes állapotban szállították a varasdi kórházba. A bűnügyi vizsgálat megindult, a tetteseket a csendőrség kéri.

— **Titokzatos lövés.** Mrakovics Ferenc és Singer Tóbiás zalaegerszegi lakosok okt. hó 29-én a Nagykanizsáról este 6 óraker induló vegyesvonattal utaztak Csáktornya felé. A kocsi egyik szakaszában barátságos beszélgetésbe elegyedve, amint vonatuk

Alsómihályfalva és Murakirály között haladt, egyszerre csak egy puskából kilőtt golyó betörte a vagon ablakját s Mrakovics feje fölött fűtyülve, a szakasz padlójára esett. A lövés, mely szerencsére emberéletben kárt nem tett, nagy rémületet keltett az utasok között. A tettes személye mindezeideig ismeretlen.

— **A Schunda-cég jubileuma.** Abból az alkalomból, hogy Schunda József budapesti hangszergyárában a 10.000-ik cimbalom elkészült, a gyártulajdonos ez eseményt dec. 7-én fényes hangverseny kíséretében megünnepli. Ez alkalomra Schunda a cimbalom történetét is megírta. Ez a díszes füzet a hangszergyár munkásságának sikeréről számol be, melyekre a gyár 50 éves működése során rámutathat. Schunda gyárában a cimbalmon kívül egyéb hangszereket is készítenek, melyeknek a külföldön is jóhírük van.

— **Halálos lőrugás.** Sanda János muracsányi 8 éves kis fiú vigan legeltette a lóvakat a legelőn. Legeltetés közben az egyik ló oly szerencsétlenül halántékon rugta a kis fiút, hogy az szörnyet halt.

— **A gyermekhalandóság a nyári hónapokban** éri el tetőpontját, mivel ilyenkor szokott a friss tej leggyakrabban megártani a gyermekeknek, s idezi elő az u. n. nyári hasmenéseket, melyeknek évenként 60.000 gyermek esik áldozatul Magyarországon. E veszélyt elkerülendő, legajánlatosabb a friss tejet teljesen megvinni a gyermektől és azt az ez esetben legmegbízhatóbbnak bizonyult Nestlé-féle gyermektápláltszal táplálni. Ez a régbévált szer tiszta alpesi tejet tartalmaz és vízzel felfőzve, egy jóízű és minden gyermek által kedvelt tökéletes gyermektáplátszal nyújt, elhárítja és megszünteti a hasmenést és elősegíti az izmok és csontok fejlődését.

— **Határrendőrségi építkezések.** Érdekes tervvel foglalkozik az Adria részvénytársaság. Épületeket akar építeni Csáktornyan a határrendőrség csáktornyai kirendeltsége, valamint az Adria itteni képviselése részére. Az épületek részint a rendőrség hivatalos helyiségeit foglalnak magukba s a tisztviselőknek és alkalmazottaknak is szolgálnának lakásul, részint az Adria hivatalnokainak elhelyezésére szolgálnának. A részvénytársaság a vasúti állomáshoz közel keres erre alkalmas telket, melyet vagy megvenne, vagy kibérelne.

— **A nagy. kir. szab. osztálysorsjáték** alapítása óta a XX. sorsjáték befejeztével immár 10 év telt el. A nagy. kir. szab. osztálysorsjáték ezen idő alatt kiállította a tűzpróbát és bebizonyította, hogy terfogalásával, mellyel Magyarországon a kis lottó-intézményt megszüntette, egy rég érzett szükségletet elégített ki. Az osztálysorsjáték rendszerének a külföldön évszázadok óta fennálló intézménye nálunk is fényesen bevált, és azon sok és nagy nyeresémet, melyek a lefolyt 10 év alatt a lakosság minden rétegében kiosztásra kerültek magy. kir. szab. osztálysorsjáték sorsjegyeit közkedvelté tették. A nagy. kir. szab. osztálysorsjáték 10 éves fennállása alkalmából Vas Aladár bank-hivatalnok egy nagy szakértelemmel szerkesztett füzetet adott ki. Ezen füzetben az osztálysorsjáték szervezete és belső üzleti kezelése szabatosan le van írva. Ezen az osztálysorsjáték résztvevőire nézve rendkívül érdekes, és számos képpel ellátott mű minden fölértékűen kapható.

— **Pettauban** november 6-án nagy csikó-, ló-, marha- és disznóvásár lesz. Minden pénteken káposzta és szalonnává.

— **Köszönetnyilvánítás.** Gróf Festetics Jenő úr öméltsága a helybeli önk. tűzoltóegylet céljaira 50 koronát volt szives adományozni, mely adományáért az egylet vezetősége e helyen is hálás köszönetét nyilvánítja.

— **Több mint 500 millió doboz** Glóbusz fémtisztítószert fogyott el annak feltalálása óta, minden államban, ami a szer páratlan közkedveltségét bizonyítja. Méltán nevezhető a Glóbusz a világ legjobb fémtisztító szerének. Legutóbb kapott kitüntetései, — a Szt. Louisi világkiállításon 1904-ben a nagy díj, az 1906-os nürnbergi orsz. kiállításon az arany államérem, — igazolják, hogy méltó az első helyre. Természetes, hogy e szert utánozzák, a mitől óvakodni kell. Kérjen határozottan Fritz Schulz jun.-féle Glóbusz tisztítószert dobozban Glóbusz védjeggyel, vörös szallagban.

— **Ragadós állatbetegségek Muraközben.** Lépfene: perlaki Vullária. Sertésorvanc: csáktornyai Bányavár. Sertésvész: csáktornyai Csáktornya, Murasiklós 13. u., perlaki Kotor, Oporovec 12. u.

— **Mindenben atyafiak.** Mult csütörtökön együtt iddogált két muracsányi atyafi Perlakon, a Hermann-féle vendéglőben. Az újbortól jókedvükben nótázgatni, majd politizálni kezdtek. Mikor már nem győzték szóval, hajba kaptak s a literes üvegekkel egymást alaposan véresre verték. De miként borúra derű, az atyafiak haragja se tartott sokáig; csakhamar kibékültek. Szent lelt ismét köztük az egyetértés. Anyyira mentek az újból való barátkozásban, hogy még tovább fogyasztották a hegy tüzes levét, megosztozkodtak a kocsmáros egész csomó ingóságán. Póréll jártak azonban, mert alig hogy kifordultak a kocsmára udvarról, a két jómadár hurokra került. A csendőrök le tartóztatták mindketőt.

— **Tanfolyam megnyitása.** A Muravidén szervezett teli gazdasági- és háziipari tanfolyam ünnepélyes megnyitása f. hó 3-án történik meg.

— **Utimesteri tanfolyamok.** A Dunántul két helyén, névszerint Szombathelyen és Győrött f. évi december hó 1-én utimesteri tanfolyamok fognak megnyitni. A felvétel iránti kérvények november hó 10-ig az államépítészeti hivatalnál nyújtandók be.

— **Esküdtszéki tárgyalás.** A nagykanizsai kir. törvényszék, mint esküdtszék f. év november hó 7-én fogja tárgyalni Baráth Mihály 43 éves muraszerdahelyi lakos bűnügyét. Baráth ugyanis f. év július hó 29-én Muraszerdahely határában tőle különváltan élő feleségét Csaloopa Mária-t 5 lövéssel megölte. Szándékos emberöléssel van vádolva s július 30. óta letartóztatva van.

— **Olcsóbb lesz a cukor.** A magyarországi cukorgyárosok csütörtökön Budapesten gyűlést tartottak, melyen kimondották, hogy a magyarországi cukoripar jelentékeny hanyatlására való tekintettel a cukor árát métermázsánként 1 K-val leszállítják.

Szerkesztői üzenetek.

S. F. Orehovica. Beküldött horvát cikkének folytatását is kérjük. Épülhet rajta muraközi népünk.

Sz. S. Felsőszőlők. Üdvözlöm a »Muraköz« munkatársai között. Megkaptam legújabb küldeményét. Közölni fogom. A többieket is átnézem.

Sch. B. Hodosán. Lapunknak állandóan van tárcarovatja. Csak akkor marad el, ha az anyag halmaza kiszorítja.

F. M. Csáktornya. Cikkét közöljük. Jövő számunk hozza. Kérjük a folytatását is.

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora, kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlažeći društveni, znastveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fa računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:
RHOSÓCZY ELEK

Glavni urednik:
BEZENHOFER MIHÁLY

Izdatelj i vlastnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Premišljanje na dušni den.

Sunce nebesko je zgubilo svoju moć, skojim jači i zdržava sve življenje. Usehnuo je cvētiće, po kojem su male čmelice marljivo preletavale. Ožutilo i zdrēva scurelo je listje, i pokrjeje mater zemlju, kak črnina tužnu raku. Turobnu odēvu je nase zela čela okolica: Polje i gore, bregi i ravnine zgubile su svoj kinč, svojega zornoga kipa. Utihnule su i male ftičice, da nas nebi u našoj žalosti, u našem premišljanju zbantuvale. Kak da bi se i narav z nami skup žalostila. Veliki mir i tihoća sve oko. Samo negda počujemo dalko tu i tam kvarkanje, kak da bi nas nešči opominal na ono kratko vrēme, kaj nam je od višnjega Boga odsudjeno na tom žalostnom svētu preživeti.

Dušni den je. Mili den i pun žalosti. Čujeju se zvoni od svih stranah, i milo nas zoveju na grubje, pohajat grobe, gdē vu miru Božjem počivaju naši dragi mrtvi, da za zveličenje njihovim dušicam podignemo naše verne prošnje k svemogućem Otcu nebeskomu.

Vidimo tam dohajat starce i starice; doneseju venca, ter vužgeju svēčice; i skrbnoporavnjavu i popravljaju groba svojega dragoga mrtvoga, kak su mu i vu življenju s radostjum dvorili i na njega s veseljem skrb i brigu imeli. S drhtajućimi kotrigami i suznimi očima podignuju svoju vernu molitvu k sveznajućem i milosrdnomu Bogu, kralju neba i zemlje.

Tam šetuje otec i mati, i pohodiju mali grobek, gdē počiva u miru Božjem njihovo malo detešće, štero jim je bilo ufanje, i štero bi jim bilo podpora pod starost.

Dobro zna puta sirola vdovica, im već steza pelja do groba, gdē mili par, skrbitelj i odhranitelj male dece počiva u hladnoj zemlji do sudnjega dnēva, da se opet bude mogel s svojem skup veseliti, i Otcu nebeskoga od lica do lica videti, i s veselim glasom slaviti i dičiti.

Kak milo vuzavaju sirote dragoga oca i dragu mater, kak tužne i žalostne su je ostavili nemilim ljudem na brigu. O kak mrcvari njihovo plakanje i javkaje srđce nemilostivnomu človeku! Drage sirote, vaš mili glas je pri višnjem Bogu prijatelji!

Pomalen spuni se grobje s žalostnim ljudstvom, šteri se tugujući i plačeći tiho spominaju za one preminuće, koji su jim pri srdcu dragi bili.

O ti orsag mrtvih, kak si nam blizu, samo jeden mali koračaj, pak v grob, v črnu mater zemlju dojdemo! O kak lépo v miru počiva tam siromak i bogati, mladi i stari, prijatelj i neprijatelj!

Kak milo tuguje otec za sina, mati za kćer, a dok su živi, ali je podvućavaju, ali je odhranjujeju u strahu Božjem? Jako retko gdē. Dok su mala deca, samo pod kaš-

tigom pustiju roditelji v čuda mesti vu skolu; i onde više ide poleg škole, kak vu skolu. Žalostno je, da v nešterom mestu još i poglavari su napomoć, da nešterih roditeljev deca doma slobodno ostanaju. Da dēte malo naraste, već ga otec za spametnešega drži od sebe. Ako se po noći tepe, makar otec mati od toga znaju, nikaj mu nečeju reći. Još ga med sobom, i pred drugimi zagovarjaju, veleć: »i mi smo bili takvi, da smo mladi bili.«

Neznate vi to, vi mlahavi roditelji, da si stēm svoju decu, vaše krvi krv kvarite i unišćujete? Nejdeju vam više v cirkvu zarad službe božje i zarad kršćanskoga navuka, nego bolje zvrhu oholnosti i prekšije, pak da onda priliku imaju v krčmu se pomeknuti. —

Kaj anda mislite, s ovom decom čete imeti radost i veselje pod starost? Ovi će vas morti tak milo zvati: dragi otec, draga — mati, kak vi nje ve rad imate? No onda čete se vi jako-jako vkaniti, ako si to mislite. Vi sami si budete krivi, ako se pod starost budete morali žalostiti zato, zakaj ste nē vašu decu privčili na ono, nakaj jih je samo onda moći privčili i navčili, dok su mali i mladi. Mlado drēvo je moći vinuti, staro se više neda. Budite pripravnji, da od takve dece mnoge i mnoge žalosti budete morali pretrpeti pod starost; i budete se skrivali pred njimi i bežali ne samo vun nad vrata, nego višekrat i nad oblok. Onda budete stopram pripoznali, da je vaše dēte u navuku jako začeto, da ga već svi ljudi za zločestoga človeka budu držali. Vi ste se samo za blago, za veliki imetek trsili, a dušu ste mu zapustili. Kuliko stoput više je vredna čista duša i razsveljena pamet, kak god veliki imetek. Kulikopat bude pred vas stal i mrske, nepoštene reći na vas nameštali. Jošće dobro, ako vam samo ovak veli: »Kaj vam fali?« Nego ovak: »Kaj ti fali, ti stari i t. d.« kaj žalostno dostiput moramo čuti.

Premislimo si i to, kak si je navčimo, tak nas budu pod starost poštuvala: pak vi budete morali zato račun dati Otcu višnjem; ar decu u Božjem strahu odhraniti i vu navuku, da ljubi bližnjega svojega, je najglavnēša dužnost roditeljom.

Poglavari, ki ste u selu za voditelje zebhani i odredjeni, i koji imate na brigu to, da vaša občina napreduje, imajte na pameti ponašanje mladeža. Budite vi dobri vodji i oštri otci vaše male občine; s dobrim navukom i ponašanjem hodite naprē, i kažite pēldu drugim, kak moraju na svoju obitelj paziti, svoju decu čuvati i odhraniti, da z njih poštēni i Bogabojeći ljudi postaneju. Naj budeju poglavari na pomoć učiteljom i svećekom, koji se trsiju prez najmenjšega svojega hasna vam vašu decu na dober put napeljati, i da budu dobri kršćeniki i poglavari postali vam i svim ljudem na veselje.

Glas iz Amerike.

Prošastni tjeden v petek na večer v jednim matim društvi smo se spominali za one siromake, kojim se ne mili našo lepo i slavno Medjimurje, svoje rodno mesto, gde njim stareši i negdašnji prijatelji, žene i drobna deca živiju, ili počivaju vu miru Božjem vu črni materi zemlji, pak odideju dalko-dalko prék velikoga morja v tudju zemlju, vu Ameriku. Ideju, ali neznaju kam ideju, neznaju kakova muka, kakovu trpljenje i kakov strah čeka na nje. Iščeju bolše, pak najdeju žuhko i tužno življenje. Vnogi i vnogi bi rad bil, da mu nigdar na pamet ne dojde, ta huda i zločesta misel. Samo onda je već zabada v zdehavati.

Kak se mi tak pri kupici vina spominam, dojde nuter jeden človek iz Tótszentmártona zelje je pelal s Varaždina v Nagykániz. Jeden čas nas posluša—posluša, na zadnje si teško zdehne i suznatimi očima se obrne proti nam i veli:

— Neznate vi draga gospoda i dragi prijatelji, kak je prék morja, gde človek hujše poštenje ima, kak prinas pes, kojega od hiže stiraju. Ja sam probal, ja znam, — denes je ravno deset danov, da sem srečno dimo došel iz pravoga pekla.

Osem mesecov sam bil tam, morete si premisliti, kuliko sem ovu kratko vreme tam tuguvali i pretrpel.

Tri smu odovut skočili, na našu veliku nesreće. Dva su nas pustili nutri, a tretji je moral nazat oditi. Napravil si je sedemsto kurun stroška i pretrpel je strahovitnoga betega na morju — zabada v. Ženo i decu je ostavil doma vu najvećšim siromaštvi. Ipak je milomu Bogu zahvalnost dal, koj mu je se smiloval, da je opet svoju dragu ženo i svoju drobnu dečicu ogrliti mogel.

— Pak kak dugo ste potuvali na morju? — pitam ga ja.

— Jedenajst danov smo bili na vodi, vu velikim strahu i vu velikim pogibelji. Slapi su tak hitali hajova, kak jedno malo zibku. I mi smo se tak koturali po podu, kak lagvi. Med tem toga smo dobili morskoga betega. Na tretji dan je već jeden drugoga nē poznal, takovi smu bili. Ako sem za jednu žlicu nečesa pojel, za jedno zdelo je zmene vun zletelo. Pet danov sem nē znal ali sem živ, ili mrtev. K tomu su nas dvaput včepili, to nam je opet veliko bol zavadalo.

— Pak jeli je što vumrel vu tem betegu? — pitam ja opet.

— Oh! kaknē! tri su ne mogli prinesti te burkanje, pak su priminuli.

— Barem ste vidli, kak pokapaju na morju.

— Prosim, nije nitko videl. Vnoči su je vu vreće zašili i bez svakoga svećenika, bez svake molitve su je šitali vu morje,

kak marhu. Prijatelji dragi, to vam je nekaj strahovitnoga! Koj verje vu Boga i verje našo drago kršćansko vero, on nigdar i nigdar ne bude pomislil, da ostavi svoju domovinu.

— Pak jeli ste barem dobro vodu i dobro koštu imali?

— Dajte si mira prijatelji, platiti smu morali, ali jesti nije mogel niti jeden. Dvé hrane su nam opoldan dali prez kruha. Vu čeburu su nam na stol donesli, kak svinjam. Od glada svaki je hitro si na grabil, ali je i hitro ostavil, jerbo je ne bilo za pojediti. Vodu smu takovu dobili, vu kakovi naše žene posodu pereju. Nigdar vu nikakvim poslu sem tuliko žedje né pretrpel, kak ove jedenajst danov na vodi.

— Zakaj ste né vino pili?

— Molim, vina neima na hajovu, pokehdb bi jeden liter osem kurun koštal poleg velike harmicije. Mesto toga, da smo već malo k sebi došli, došel je mednas jeden mudrijanec i ponudil nam je svakomu jedno škatulo smrdljivoga cukora. Mi smo mislili, da zabada v sve dobro zeti. Ali nas je dobro na rezal. Kad smo škatulje odprli i počeli jesti, onda je došel mudrijanec nazat, i svaki mu je moral jeden dollar dati. (Jeden dollar poleg naše peneze računava 4 kor. 92 fill.) Tak vkanjuvljeju putnike.

— No, ali ipak ste prèk došli!!!

— Jesmo, na našu nesreću. Najpredi su nas vu nekakve željezne kerlètke odeg-nali, kak jopice. Onda su nas previzitèrali; koj je dosta penez imal, i zdrav je bil, on je potlam mogel na suho iti. Vnogo je bilo, koji su odmah morali dimo iti. Ovi su još naj srećneši bili.

— Kakvo delo ste dobili?

— Ja sem vu jednu fabriku došel, gde je dvanajst jezer ljudi delalo. Ja sam lapora namètal. Rasuhe, skojemi sem delal, su imale četirinajst laket duge rogle stakovim štilom, kak je jeden menjši kolski rud. Samo trinajst kil su vagale. Morete si misliti, kak sem stom mestrijom lehko delal od ranoga jutra, do trnoga večera. Pak itak je to igrača bila proti onim, koji su kopali lapora.

— A kak su svami baratuvali?

— Tak, kak spsum. To se najte čuditi. Tam stranjski človektakvoga tituluša ima, kak svaki pes. Človek ili pes, toje sve jedno. Vero nepoštujeteju nikaj. Vu ovi isti fabriki svaki dan se zaluče po sedem, osem tezakov. Te bez svećenika, bez sprevoda, bez reke odvlačeju na cintor, Bog oostuj svetoga krsta. kak prinasa šintar crketinu. Najte mi to zameriti, to je prava Božja istina.

Sdehne si tužno i veli:

— Da nebi moral dalje putovati, vnogo i vnogo bi vam mogel još povedati od amerikanskoga života. Drugi tjeđen budem opet šim došel, onda vam budem dalje povedal, kak sem se tam mučil, i kak sam dimo došel.

Stem je zaključil naš domorodec svoje réci. Ja sem pak ga prosil, naj se nazat povrne, da bom mogel ovo istinitu pripečenje dalje spisati našim medjimurcom.

Srây Ferencz
učitelj.

Politički pregled.

Njegvo Veličanstvo, kralj je ozdravil. Sve novine sa radostjom pišeju to. Orsačko spravišće je takaj primilo na znanje ozdravljenje Njegvog Veličanstvo i na predlog Justha predsednika je pismo poslalo kralju vu kojim pismu ga srdačno pozdravi zato, da je ozdravil.

Kak jedne novine pišeju Njegvo Veličanstvo kralj bude koncem novembra došel vu Gödöllő na svoje imanje, jer je tu top-leši zrak, kak vu Schönbrunu.

Orsačko spravišće sada razpravlja o indemnitetu, tojest o dozvoli, da vlada slobodno svršava izdatke orsačke poleg lanjskog proračuna, dok bude iz letošnjeg zakon postal.

A vezda se kvam obrnemo siromaki veselite se. Wekerle je nutri dal zakonsku osnovu o sniženju porcije, tojest porciju bude čista revideral, kad bude iz nove zakonske osnove zakon postal. Poleg toga bude zemljarina snižena tojest do sada je bilo od sto korun dohodka 25 korun porcije, a od sada bude samo 20 korun. Stanarina hižna porcija je takaj snižena. Porciju budu vezda morali oni platiti koji velike dohodke imaju trgovci fabrikanti, a siromaškim mestrom koji su dovezda vekšu porciju imali, kak nekoji bogataši bude se čisto snizila porcija.

Takajše licenc od mesa i od vina bude se na manje del, ali na žganicu i na špiritus bude se povekšal, jer to je samo na kvar narodu.

Dakle poleg novoga zakona budu se sledeće porcije plaćale.

1. zemeljska porcija
2. hižna porcija
3. od gotovih penez porcija
4. od trgovine porcija i
5. od dohodka porcija. —

To budu nove porcije, poleg kojih bude se na pravični temelj dela porcija, tojest tko mnogo ima naj mnogo plaća a tko malo ima naj malo plaća, a tko samo tuliko ima, da more živeti iz onoga, naj nikaj neplaća.

Vu orsačkim spravišću je govoril i Supilo horvatski ablegat, koj se žaluje zakaj su se horvati posvadili sa magjari i rad bi se podobrikal. Ali kak jedne novine pišeju magjari si budu našli vu Horvatskoj takve ljudi, koji poštivaju zakona i koji budu i onda poleg magjarov držali, kada budu sa kim vu pogodbi. kak su sada bili sa Austrijom, a horvati su vu najvećoj sili vkrej vlekli i Austiju branili. Jer horvati sami sebi nečeju dobro.

Za indemnitetom budu se raspravljale vu orsačkim spravišću ustavne garancije, a zatem pogodba sa Austrijom.

KAJ JE NOVOGA?

Novi varmedjinski zastupniki.

21-ga oktobra su zbirali varmedjinske zastupnike po čeloj Zalavarmedjiji. Pri nas v Medjimurju su sledeći zebрани;

Alsódomboru: Dr. Zalán Gyula, dr. Braun Nándor i Mihác János.

Bottonya: Ehrenreich Nándor, Larnszak István, dr. Wolf Béla i Mesterich Aladár.

Csáktornya: Plichta Béla, Prusatz Alajos. Drávavásárhely: Szalmay József, Kornfeind Nándor.

Hodosán: Kovács János, dr. Szabó Zsigmond.

Kotor: Hajdu Lajos, Lisziák Lajos i Szilády Flórián.

Muraszerdahely: Kolbenschlag Béla, Varga Sándor.

Muravid: Dr. Böhm Szidney, Harmat Nándor, dr. Tassy Gábor.

Perlak: Neuszidler Jenő, Zala József.

Stridó: Simon Lajos.

— **Kralj je ozdravil.** Kak najnoviše novine pišeju, naš kralj Ferenc József je, hvata Bogu ozdravil. — Kašel, koj ga do ve tak mučil, je čisto prestal, i ve već je na tuliko došel, da more obavljati svoje obične dnevne posle.

— **Umirovljenje.** Margitai Józsefa direktora csáktornyaiske preparandije je na svoju prošnju Apponyi minister mentalu od službe, i od sada bude v penziji. S ovom prilikom je minister jako lépi list poslal Margitaiju, gde mu srdačno zabvaluje za on veliki trud, i veliku skrb, s kojum je preparandiju čez više let ravnal. — Ali najmo si misliti da bude naš vrèden, dober prijatelj morebiti počival. Kaj bi! Oče on biti nam na korist još i na dalje. — Minister ga je s jednim putom imenoval za školskoga savjetnika pri akciji orsačke obrane, koja je uređjena za one domorodce, koji su se odtigli od naše domovine i odeslili se v Slavoniju. Nad svim onim školam, koja su podignjena za to po čeloj Hrvatskoj — tak zvane Julianske škole — bude Margitai školski nadzornik, kak mi velimo inspektor. Radi toga bude već januara 1-ga v Peštu oduptoval i tam vršil svoju službu, pri ministerijumu. — A tak dugo, dok bude imenovan novi direktor, bude ravnal preparandiju. — Mi samo tuliko prosimo g. Margitaija da naj se s takvom ljubavjom bori za naše lepo Medjimurje i v Pešti, kak se boril do sada. — Dobro pozna on kakti medjimurski sin naše težkoće i nevolje, prem pri naših školah, i zato naj se nespozabi znas i tam, gde si najjakkše i najpoglaviteše prijatelje priskrbeti moremo. — Bog da, da bu ovu službu vnogo i vnogo let mogel svršavati vu najpovoljnem zdravju!

— **Buniju se toti.** Vu Černova zvanj občini su 27-ga posvetiti šteli na novo zazidanu cirkvu. Vu ovoj fari je nekakov Hlinka zvani plebanus bil, koj je najgorši način puntal tote proti magjarom, zbog česa ga je višesa duhovna oblast izhitila iz službe a pri sudu je dobil zato svoju kaštilgu. Farniki njegovi su to nikak ne šteli v glavu zeti, i pod silom su zahtevali, da i Hlinka mora biti pri posvećanju. Ali duhovna oblast je to ne dopustila, dapače i sami svećenici, koji su došli iz bližnjih farah na posvetilišće su se proti njemu obrnuli. Farnike je to tak razlutilo, da su s kamenjem, s batinami i sekirami navaljeli na stranske, a nazadnje suprotstavili se i istim zandarom, koji su bili ta poslani. Da su vidli žandari, da tu lépa reč nikaj nehasni, i da se nedaju raztirati, prijeli su za puške i strelili med narod. Dvanajst njih je odmah opalo doli, mrtvi, a petnajst su samo plezirali. — Na to dojde narod, koj više da na puntare, kak na spametne i mirovne ljudi, koji ga na dober put ravnaju.

— **Kronprinc vu Keszthelyu.** Kronprinc Ferenc Ferdinand, kak jedne Peštinske novine pišeju — je oktobra 30-ga pohodil Festetics Taszilo grofa v Keszthelyu. — Dva dni je ostal pri grofu komu na čast je grof veliku vadasiju naredil na fazane.

— **Idu nazaj z Amerike.** Iz Fiume javiju, da je »Carpathija« zvanj parobrod okt. 28-ga 700 putnikov dopeljal z Amerike. Med njimi je najviše magjarov. Za kratko, vreme Pak »Slavonija« parobrod dopelja 400 putnikov, koji su odisli v Ameriku. Pri amerikanskoj agenturi se od dneva do dneva ve više i više ljudih javi za karte, takaj da za kratko vreme se moremo ulati, da bu njih više došlo dimo kak njih odputuje. — A tomu je jedini zrok to, da su se več i tam zaslužbe pohujšala i vnogi čovek mora poleg toga stradati. — Iz toga se moremo i mi medjimurci vučiti, da je ne sve zlato kaj se sveti. Vnogi čovek bi desetput bolje mogel doma živeti, da bise trsil delati nego pohlopnost za velikim bogatstvom i kajkakve lazi ga s puntaju i rezpruda svoj imetek, samo da vidi Ameriku, a na čiju nesreću? — na svoju.

— **Potres v Taljanskem.** Ove dneve je strašen potres bil v Catabriji. V noči je nastal s največjim viňrom. A morje je strašno naraslo, tak, da su mislili, da vun vudri. Vu velikoj kmici je siromaško ljudstvo ne znalo, kam bi se skriilo i kak bi vušli, poleg česa je više kak 200 ljudih ostalo pod podrtinom. Do ve su njih 6i½ dotegli zpod podrtine, a vnogo njih je još odzadi, za koje niti neznaju, da su i kam su zniukuli.

Z A B A V A.

Tullian Lips.

Tullian Lips je bil razbojnik u pruskoj Takovih glasovitih razbojnikah, o kojih se sve vjerojatno i nevjerojatno pripovieda, imade skoro svaka država. Tako je n. pr. glasoviti razbojnik u bavarskoj »Sinder Hanes«, u austriji »Grassl«, u italiji »Rinaldo Rinaldini«, u magjarskoj »Sobri Jozsi«, u hrvatskoj »Udmanic« i. t. d. — Pak takov je bil u Pruskoj Tullian Lips.

Kada se o tih »glasovitih« ljudih pripovieda, onda se većinom stvari dodentu, koje ne samo da oni počinili nisu, već koje niti su bile niti budu, a to sve čini fantazija pripoviedača, koj bi hotel svoga junaka do nenadkrijivosti podignuti i najglasovitijim prikazati, komu već nema para. Pak anda, ako o jednom ili drugom kaj čitamo, nikad neznamo kaj je istina u pripoviesti, a kaj izmišljeno.

O Tullianu Lipsu piše pruska kriminalna chronika sledeći čin njegov, a pošto ga spominje kriminalna chronika, dokaz je, da je istinita, te bi sud svojoj službu vršil, da je Tulliana u rukah imal; ali kako je pririeče, da niti u Nürnbergu nevesaju dok ga nemaju, tak je i s ovim njegovim kriminalnim činom i sudom bilo; Tulliana nisu mogli vloviti i anda je bilo tak kak u »Nürnbergu.« —

Glasoviti taj Tullian Lips, dojde na svom putovanju jeduč u nieku krčmu, gde se je krčmar vrlo namrgodjeno i žalostno držal. Tullian je pri svojih putovanjih svoju dosta brojnu družinu uvijek u svojoj blizini držal, ali u varas ili krčmu je uvijek sam išel, ako bi došel u pogibelj, trebal je samo zafučnuti, te su se on hip njegovi od nekud pri njem stvorili, kak da su iz zemlje izplazili kak brošči U tu krčmu je anda Tullian stupil, poznal ga nije nitko. On je hotel zroko krčmarove žalosti doznati, pak ga je izpitival a ov mu je pripoviedal sledede:

»Ja sam ovu krčmu od grofice Aachenfels u arendu vzal, pak polag sve te nesreće, da sam u grofici dobil škrtu, nemilosrdnu gospodaricu iliti vlastnicu krčme, još su me i druge neprilike proganjale tak, da svoju arendu nisam mogel uvijek uredno plaćati. Morete si misliti kakovu je pri tom ta moja škrtica larmu zdigla i kak je na me čekala, da jeli ja mislim da ona iz zraka živi, i ako dug neplatim za 48 satih, da će me dati van hititi skupa s mojim siromaštvom.« Pri tom se pričme plakati te dalje pripoviedati: »Već sam joj na taj način moral mienice podpisati te sem joj sada baš 2000 talirah dužen, po koje si dojde pozutra, — ali ih ja nemam, — a onda bože pomozil! Svi obloki budu drndali i sve flaše i čaše tam u ormaru skakale od njezinog klafranja. — Ja u istinu neznam, kaj bi bolje bilo, nekam tog dana oditi, — daleko od kuće, ili ju doma dočekati i njezine tvrde rieči poslušati...«

Tullian ga pazljivo sluša, a onda posegne u žep, izvadi svoj bugjilaruš veleč: »Ja vas milujem moj dragi krčmar, — vidim vam poštenje — iz očih se — i zakriti i zajedno iz vas govoriti te vašu nevolju potvrđivati.« Zatim mu nabroji tih 2000 talirah na stol riečmi: »Vzemite je i popišite mi mienicu vrho njih!«

Krčmar, nad tim velikodušjem prese-nečen, padne pred Tullianom na koliena (poznal ga dakako nije) i veli: »Ah, moj,« gospodine, vi niste čoviek, vi ste angel, koj je proroku Eliášu hranu nosil. Mene ste tim sada oslobodili največega zla i ja sam vam zahfalnost dužan do groba!«

Zatim Lips Tullian odputuje, a nakon nekoliko dni dojde grofica, pobere od svog arendatora, krčmaranovce, strpa je u svoju torbicu i zadovoljna otiđe.

Ona pak mora kroz šumu putovati i to je njezina nezgoda, jer Tullian zna iz krčmarevih riečih, da će danas po novce si dojti, pak anda ju je u rečenoj šumi pričekal sa svojom družinom, kad se je s punom torbicom, u kojoj su bili i oni 2000 taliri, koje je on prije dva dni krčmaru na mienicu posudil, domov vraćala. Tullian pištolom u ruki zaustavi kočijaša te pristupi bliže groficine kočije, odpre vratašca na njoj i zaprosi groficu, da joj na čast slobodno svojom družinom odpieva jednu pjesmu. To mu ona dozvoli i »tullianci« pred kočijom odpievaju baš liepo skladno u quartetu neku pismu, jer Tullianova družina nisu bili navadni prosti tati i šnapsbruderi; oni su bili ljudi, koji su eto znali i quartete pievati — poveda se, da su med njimi bili dapače ljudi, koji su govorili francezki i engleski kak svoj materinji jezik. Kad su pjesmu odpievali, zaprosi Tullian uljudno groficu, da pruži za tu liepu pjesmu, njegovim ljudem nieku nagradu. Ona mu preda nekaj malo u ruke za da je med pievača razdieli po svojoj volji.

»Ac presvietla gospa grofica, to je pre-malolo!« — veli Tullian i prebira med prsti primiljene srebernjake.

»Ja nemam više pri sebi.« — odgovori grofica.

»Neka mi odproste milostiva i priesvitla« — veli Tullian uljudno — »ali ja budem tako slobodan pak ću njih jedno malo preiskati!«

Stupi u kočiju pak pričme s njezinimi žepi a najposlie joj vzeme torbicu iz ruk, koja je bila baš glavna stvar. izprazni ju do dna, praznu preda, od straha prebiede-noj grofici, a 2000 talirah razdieli med

svoju družinu a ostalo u torbici nadjeno turi u svoj žep. Za one 2000 talire, koje je med družinu razdieli, morali su se ovi, svaki pojedini pri grofici liepo zahvaliti i njoj ruku kušnuti. Zatim joj se i on liepo izpriča te svi skupa zginu u šumi.

Poslie nekoliko godina, kad je mienica po krčmaru izdana već postala jednostavna obreznica, dojde Tullian opet u onu krčmu te zahlieva svojih 2000 onda posudjenih talirah od krčmara, koje je ov izbilja već spravljenje čuval.

»No« — veli Tullian — »sada vidim, da ste pošten čiviek i da je ono, kaj ste mi o vašoj nesreći i nevolji onda govorili bili, prava istina. Poštenih ljudih ima na svietu malo, a kad čoviek onda ipak jednoga najde, kak sam eto ja vas našel, toga si onda mora čuvati i koliko je samo moguće, podupirati!«

Kod tih riečih vzeme iz žepa krčmarovu mienicu, razdraple ju na male komade, iste metne na kup, na stolu nabrojenih novac te sve skupa prikaže ospupjenomu krčmaru.

Kad se je na to prestrašeni krčmar prod njim na koljena hitil te mu med suzami hvalil i ruke kušoval, reče mu Tullian:

»Meni ne trebale nikad hvaliti! Hvalu ste samo Bogu dužni izkazovati. Vi ste na svaki način Bogu ugodan čoviek. Ja sam to onda čutil, kada ste mi vašu nevolju tužili, kak je moje srce sasvim proti navadi za vas tuklo, jer da je do mene stalo, ja bi vam bil prije 2000 tališah uzal nego bi dal. Medjutim sam ja naplaćen, jer sam si onih svih 2000 talirah od nemilosrdne grofice u šumi natrag na liepi način i posve uljudno izprosil i s kamatami uzal. Ja sam« — veli dok si na svog konja seda — »on glasoviti Lips Tullian! — Konj skoči i nestane ga izpred krčmarovih očih, koj ospupljen i sav zapanjen za njim gleda.

Em. Kollay.

Svakovrstne novosti.

Domišljeni sudac.

Pupardina, predsednika sudbene stolice v Parizu je svaki poznal zbog njegovih norijah i čudnih odsudah. Ne zdavnja je jeden prevejani tolvaj došel pred njega, koj se činil da je s gutom vudreni. Kak su ga pred sudca donesli, odmah se zrušil i počel javkati da kak moreju njega s takvim zločinom potvarjati, de niti s nogom niti s rukom niti s jednom kotrigom gibat, nemore.

Stanite malo bliže! — veli mu sudac.

Obtuženik počme grozno slivkati i vleče se po stirje pred sudca. —

Vu ovom hipu se sudac hotonce prigne, tak da mu je kapica dol opala iz glave, na nekuliko korakov od obtuženika. — I evo gleda veliko čudo, obtuženik gori skoči zdigne kapicu i prek da sudcu. — A sudac se v tek nasmeje i vel:

Sud s velikom radostjom vidi, da je obtuženik hitro ozdravil i zato ga poleg njegve krivnje na dve leti resta odsudim.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
 Budapest, Váci-körút 68.
 Által a legjutányosabb árak mellett ajánlatosak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
 szalmakezalók, járgány-cséplőgépek, lóhera-cséplők,
 tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
 aszénagyűjtők, boronák, sorvatógépek, Planet p.
 kapálók, szecskavágók, répvágók, kukoricza-
 morzsolók, daráló, őrlőmalmok, egytemes
 szél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden
 egyéb gazdasági gépek.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a Széchenyi- (volt temető-) utca 420. népsorszáma alatti saját házamban

Kovácsműhelyt

nyitottam. Gróf Festetics Jenő uradalmában 17 évig működtem, a magyar királyi állami állatgyógyintézetnél mint kitünő lópatkoló, — oklevelet nyertem.

Elvállalok minden a kovács szakmába vágó munkát, nehéz szekerek, kiskocsik, hintók és lovak vasalását, mezei, gazdasági eszközök újbóli készítését, vagy javítását. Minden munkát gyorsan és jutányos áron végzek.

Becsés pártfogást kérve, maradok

teljes tisztelettel

Vaszary Gyula
 okleveles kovácsmester.

584

Bischitzky Miksáné, Nagykanizsa
 Nagy választék új és átjatszott zongorák, pianinók, fusharmoniumok és cimbalmokban **Részletfizetésre is!**

Hangszerek bérbé adatkak. 994 19-20

Eladó esetleg bérbé adandó Csáktornyan egy három szoba konyha stb. mellék helyiségekből álló

lakház.

Bővebb felvilágosítással

szolgál

Kántor Bernát

576 2-3

Csáktornya.

Szőlőoltványok
 miniszterileg előirt minőségben, 22 faj csemege, 28 borfajban, háromféle alanyon, fajtisztán, meszes talajra is.

Gyökeres vessző Portalis, Solomis, Monticola, Aramon, Rupestris, Ganzin No 1. és 2. kapható :

Vállalati szőlőtelepnél
 Billéd, Torontál megye.

Legolcsóbb árak!
 Készlet: 419,000 oltvány, 2500,000 gyökeres. Árlap ingyen.

585 1-12

Az intézőség.

NESTLÉ
 az egészséges **gyermeklisztje**
 és a beteg gyermek, a gyomorhajosok reggeli bevált tápláléka.
 Megóv a hányástól, hasmenéstől, bélhurttól és elhárítja ezeket.
 A gyermekápolásról ismerenti füzetet ingyen küld. **NESTLÉ**
 Wien I., Biberstrasse 11.

Özv. Garner Jánosné

okl. szülésznő

Csáktornyan telepedett le. 578 2-2

Lakása Patak-utca 202.

Védjegy: „Horgony”
A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller
 pótléka
 egy régiónek bizonyult háziázer, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szemek bizonyult köszvénynél, osztnál és meghűléseknél, bedörzsölésképpen használva.
 Figyelmeztetés. Súlyos hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ara üvegekben K-80, K 1.40 és K 2.- és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.
 Dr. Richter gyógyszerára az „Arany oroszlánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
 Mindennapi szétküldés.

Benkő sorsjegye Bankó!
 AZ I. OSZT. SORSJEGYEK ÁRAI:
 1/8 K 1.50 — 1/4 K 3.- — 1/2 K 6.- — 1/1 K 12.-
BENKŐ BANK BUDAPEST, ANDRÁSSY-UT 60.

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:

Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrády Anna.
B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két köt. Illusztr. R. Hirsch Neill.
Pálffy Albert: Esztike kisasszony professzora. Illusztr. Márk Lajos.
Vadnai Károly: A kis tündér. Illusztrálta Nagy Sándor.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jelesét.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

AZ ÍRÓK NÉVSORA	Baksay Sándor	Dóczy Lajos	Iványi Ödön	Nagy Ignác	Tolnai Lajos
	Beniczky Lenke	B. Eötvös József	Jókai Mór	Pálffy Albert	Vadnai Károly
	Beöthy László	Fáy András	B. Jósika Miklós	B. Podmaniczky Frigyes	Vas Gereben
	Beöthy Zoltán	Gaál József	Justh Zsigmond	Pulszky Ferencz	Verseghy Ferencz
	Bródy Sándor	Gárdonyi Géza	B. Kemény Zsigmond	Rákosi Jenő	Werner Gyula
	Csiky Gergely	Gyulai Pál	Kuthy Lajos	Rákosi Viktor	Wohl Stefanie
	Degré Alajos	Herczeg Ferencz	Mikszáth Kálmán	Toldy István	

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papiros.

Diszkrét izlésű, diszes bekötési tábla.

MEGRENDELŐ-JEGY.

A „Magyar Regényírók”

minden művelt magyar urival család örökbecsű könyvtára.
A hatvan kötet félévenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kor. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján. – Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Azonnal megrendelem a _____ eségtől

«MAGYAR REGÉNYÍRÓK»

számos gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 koronáért:

a) négy koronás havi részletfizetés mellett,
b) félévenként fizetendő 25 korona utánvéttel.

A nem kívánt módozat törölendő.

Fontosul veszem, hogy a fenti műből 1904 szeptember hótól kezdve félévenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első szállítástól kezdve minden hó 1-én a fenti összegű _____ fizetendők be mindaddig, míg a teljes vételára kiegyenlítő nincs. A részletek be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes vételár megegyezővé válik. Az első részlet utánvéendő.

Szövegi megállapodások érvénytelenek.

Lak hely és kelet: _____

Név és állás: _____

Gabona árak. — Ciena zítka.

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza	Pšenica	20.00 —
Rozs	Hrz	17.00 —
Arpa	Ječmen	15.00 —
Zab	Zob	15.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	11 40 —
Fehér bab uj	Grah beli	16 40 —
Sárga bab	• zuti	13.50 —
Vegyés bab	• zinésan	13 40 —
Kendermag	Konopljenosem	20.00 —
Lenmag	Len	20.00 —
Tökmag	Koščice	19.00 —
Bükköny	Grahorka	15.00 —

726 sz. 1907.

579

Arverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járságnak 1907 évi Sp. II. 197/3 sz. végzése köveletében Csáktornyai takarékpénztár javára Tersztenyák Ferencz mártonhalmi lakós ellen 355 K. 28 fill. s jár. erejéig 1907. évi augusztus hó 23-én foganatosított kielégítés végrehajtás utján lefoglalt és 670 K. becsült 1 ló, 1 kukoricakas, 1 szekér, 1 sertésöl és sertéseköl álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. jbi-róság 1907. évi V. 482/2 sz. végzése foly-tán 355 kor. 28 f. tőkekövetelés ennek já-ruléka erejéig Mártonhalmán leendő esz-közlésére

1907. évi november hó 9 napjának d. e. 10 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szán-dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX-t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csáktornya, 1907. okt. hó 24.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű kö-zönséget tisztelettel értesíteni, hogy „Zrínyi” szállómban levő kávéházamat Prucher Gyula ur kezelésébe adtam át ki azt saját számlájára vezetni fogja.

Csáktornya, 1907. november hó.

Kitűnő tisztelettel
Hajás József
szállótulajdonos.

574 3—3

Hirdetmény.

A nagykanizsai kir. törvényszék közhírré teszi, hogy dr. Balla Emil csáktornyai kir. közjegyző működését székhelyén Csáktornyan 1907. november hó 1-én megkezdi.

Nagykanizsán, 1907. okt. 26-án.

A kir. törvényszék.

Hirdetmény.

Csáktornya nagyközség

helypénzszedési jogának

az 1908. 1909 és 1910. évekre nyilvános ár-
verés illetve írásbeli zárt ajánlat utján leendő bér-
beadására

1907. nov. 14-ik napjának

délutáni 3 órája a község házához ujabban ki-
tűzetik.

Feltételek ugyanott betekínthetők.

Csáktornya 1907. évi október hó 26.

580

Az előljároság.

H i r d e t m é n y .

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir Szab. Osztálysorsjáték (XXI. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1907. november hó 21. és 23-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellen-
őrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a huzási teremben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztály-
sorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1907. évi október hó 27-én.

Magy. Kir. Szab.
Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lukács.

Hazay.

Iparos és kereskedő előfizetőink czögét
a rovatban díjmentesen közöljük.

IPAROS és KERESKEDŐ előfizetőink névjegyzéke.

Iparos és kereskedő előfizetőink czögét
a rovatban díjmentesen közöljük.

Bádogos:

Hübsch Manó, (feszénraktár) Csáktornya
Dorner Sándor "

Börkereskedő:

Mayer Testvérek, Csáktornya

Borbély és fodrász:

Nádaai Nándor, Csáktornya
Mik Szilárd, "

Butoraktár:

Schwarz Lipót, Varazdín

Czukrász:

Kertész Lajos, Csáktornya,

Czipész:

Masztak József, Csáktornya

Divatruház:

Herzer Izidor, Csáktornya
Liszt és Frodnyák, Stridó

Eredeti Singer varrógépek:

Singer Co., Árpád-utca Csáktornya

Épület és műlakatos:

Horváth István Csáktornya

Férfi szabók:

Ivacsics Ignác, Csáktornya

Férfi és női divatárú:

Zrinyi Viktor, Csáktornya

Fűszerkereskedések:

Todor R. utóda, Csáktornya
Gránér Testvérek, "
Mráz testvérek, "
Ifj. Premecz Miklós, Perlak
Sostarics Pál, Szombathely
Szeiverth Testvérek Vesselőnyi-utca

Kávéházak:

Hajas József, Csáktornya
Horváth Géza, "
Gerstmann Lipót, "

Képfestő:

Scheiber Mór, Csáktornya

Kőfaragó és sirkő készítő:

Tersztenyák Bádog, Csáktornya

Likörgyár:

Hochsinger M. és fiai Csáktornya
készíti a híres »Glória« sósorszeaszt
12 üveg bérmentve 5 korona

Mészáros:

Nuzsy Mátvás, Csáktornya

Óras és ékszerész:

Pollák Bernát, Varazdín

Pezsgőgyár:

Muraközi pezsgőgyár, Csáktornya

Pék:

Stolcer József, Csáktornya

Rőfőskereskedő:

Hirschsohn Testvérek, Csáktornya

Szobafestő és mázoló:

Vidovics János Csáktornya

Szállító és deszkakeresk.

Löbl Mór és fia, Csáktornya

Tejet és tejtermékeket

Csáktornyára házhoz szállít
Bányavári gazdaság.

Üveg és porcellánkeresk:

Tódor. R. utóda, Csáktornya.

Uri- és női divat, játék és díszműrűk:

Kelemen Béla, Csáktornya

Vaskereskedés:

Prostenik Gusztáv, Csáktornya
Bernyák Károly, utóda "

Vászonkereskedő:

Szivoncsik Antal, Csáktornya

Vendéglők:

Hajas József, Csáktornya
Pecornik Ottó, "
Henceay Gábor, "
Antonovics József, "
Becsey Albert, "
Horváth Mihály (Fehér galamb) "
Kelemen Imre, "
Mráz Jenőné, "
Pruszátz Alajos, "
Deutsch Zsigmond, "
Schlesinger Mór, "
Mihálics Ferenc, "
vendéglő a vasúthoz "
Singer Salamon, Szoboticza
Kalchbrenner Ferenc, Stridó

Zongora készítő, hangoló és raktáros:

Wogrincsis Ferenc, Nagykánizsa
Erzsébet királyné-tér 10. 11-13

Könyv-papír- és zeneműkereskedés, könyvnyomda, könyvkötészet: Strausz Sándor Csáktornya.

559 6-10

A
sóskúti

PAULA

**FORRÁS természetes hazai diuretikus gyógy-
ásványvíz. Leghírnevesebb orvos-professoraink
kiváló gyógyeredményeket érnek el vele minden-
nemű hurutos gége-, epe-, vese-, hólyag- és májbetegségeknél és a legakutabb gyomor betegségeknek is
biztos hatása van.**

Főszéles és különleges gyógyszer gyomorégés ellen és vizeleti zavaroknak.

Kapható minden jobb fűszer- és ásványvízkereskedésben.

Muraköz és Alsólendva egyedüli főelárusítói:
STRÁHIA TESTVÉREK Csáktornyán.

AGRARIA

MAGYAR GÉPFORGALMI RÉSZV. TÁRS.

Benzinmotorok

Benzincséplők

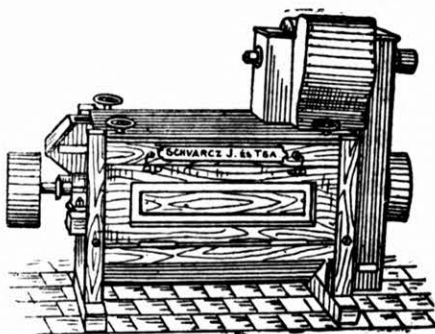
Malomberendezések stb.

Kérjen mindengazda

árjegyzéket

Levélczím: 872 43-52

„AGRARIA“ Budapest, Váci-út 2.

DÁRIUS

Hántoló és hegyező-gép.

Törvényesen védett új
fekvőszerkezettel, munkaközben szabályozható surlaköpennyel és surla-verőkkel.

Kérjen árat.

**Schvarcz József
és Társa**

műszaki iroda és raktár.

Gépszijgyár. Budapest

V, Váci-körút 26.

864 41-52